

Barraca codi 11975

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Torrent de l'Estevenell
Emplaçament Al marge sud del camí que creua el torrent de la Font de Buc cap a llevant, en paral·lel al torrent
Alçada: 617m

Coordenades:

Latitud: 41.72362
Longitud: 2.04503
UTM Est (X): 420570
UTM Nord (Y): 4619531

Classificació

Número de fitxa 08095-278
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Engolida per la vegetació, amb la coberta enderrocada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00200031

Fitxes associades:

[Barraca codi 11889](#)
[Barraca codi 11914](#)
[Barraca codi 11929](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al nord. De fet, la part posterior de l'estructura està integrada en un dels marges de terra de la zona. La seva planta és irregular i té la coberta enderrocada. Presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda caiguda als seus peus. No ha estat restaurada i el seu interior està completament cobert de vegetació, de la mateixa manera que els seus laterals. En general queda força amagada pels arbusts i esbarzers de la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". *La Granària*, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

